

Balajthy Ferenc

Hogy versedre találék így köszöntlek téged

(BB – Balassi Bálint dicséretére)

Ha tudhatnád te, hogy te vagy az első
Magyar klasszikus költő, levethetnéd
Vérted, vennél föl egy hófehér öltönyt,
Vénusz összes fattya szavad leshetné!

Mert tetőled vett szív az én szívem is,
A versek, a tűzben soha el nem égnek!
Citerád zengése, még most sem hamis,
És, mint ostyát mutatunk fel az égre!-

Szeret már, a földhöz nem ver az Isten,
Nagyobb szeretet és kegyelem nincsen,
Verset írhattál, nem győzött le a Sátán!

S ki, versedre rá lel, – köszönthet téged,
Köszönhet is, mert nem lesz világvége,
Míg ilyen költőket hord a Föld a hátán!

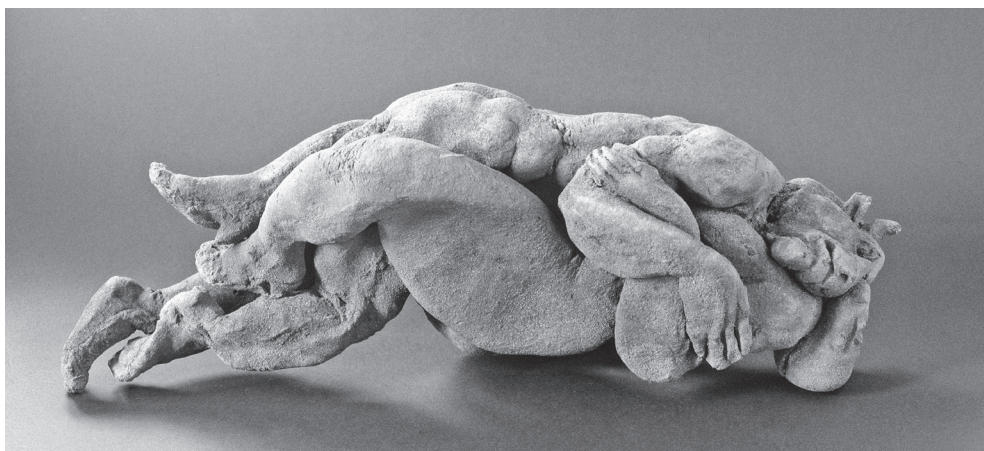
Őszi szerelem

Ősz lélekszöktető, szép hímpora száll.
Egyszer szemerkél, és máskor el-eláll.
Ajkunk egybeforthat az édes musttal,
Hűvös szél lantján felcsendül a bordal.

Az őszi szerelem egy kicsit rozsdás,
Hullt leveleket hord a bolond postás!
De csupasz ágak közt csak a tél olvas:
Megkeresnélek, ha tudnám te hol vagy!

Az őszi szerelem már csendes sikoly,-
Szívre nehezül a meddig még, s mikor?
Hisz, szerelem parazsa fel- fellobban.

Könnyeznek a hervadt virágok bárhol,-
Emlékké szépül, mi rég, valóság volt,
Az ember vár, mint igazság a borban!

Szerelem (1995, raku)